

Højt for træets grønne top

Musik: Fransk dansevisse - Tekst: Peter Faber 1847

Kendt som: "Vejen går til Nøddebo 1862"

♩ = 100

The image shows a musical score for the song 'Højt for træets grønne top'. It consists of two staves of music in 2/4 time, with a tempo marking of ♩ = 100. The first staff contains the first six lines of the melody, and the second staff contains the remaining two lines. Chords are indicated above the notes: C, F, C, G⁷, C, C, F, C, G⁷, C on the first staff; and C, G⁷, C, G⁷, C, F, C, G, C, G⁷, C on the second staff. The lyrics are written below the notes.

Højt for træ-ets grøn-ne top strå-ler ju-le - glan-sen spil-le-mand spil lys-tigt op! Nu be-gyn-der dan-sen.

Læg nu smukt din hånd i min, ik-ke rør ved den ro - sin! Først skal træ-et vi-ses, si-den skal det spi-ses.

I 1847 var Peter og Frantzine Fabers førstfødte, William, 11 mdr.. De fejrede hans første jul i deres hjem i Store Kannikestrædet i Kbh., sammen med Peters bror, gift med Frantzines søster, og deres børn: Sine på 2½, Peter på 7 og Anna på 9½. Deres bedstefar på 84 var også med, samt de to tjenestepiger, Hanne og Lotte på 23 år samt Williams amme.

I aftenes festlige anledning skrev Peter Faber denne sang på melodien til en gammel fransk dansevisse, også kendt som "Vejen går til Nøddebo 1862". I krigsåret 1848 udkom Fabers julesang på tryk med Emil Hornemans melodi samt et ekstra vers om Henrik, der gerne ville være fændrik.

Kilde: Jørn Piø, "Den gamle jul"

1. Højt fra træets grønne top
stråler juleglansen,
spillemand, spil lystigt op,
nu begynder dansen.
Læg nu smukt din hånd i min,
ikke rør' ved den rosin!
Først skal træet vises,
siden skal det spises.

2. Se, børnlil, nu går det godt,
I forstår at trave,
lad den lille Signe blot
få sin julegave.
Løs kun selv det røde bånd!
Hvor du ryster på din hånd!
Når du strammer garnet,
kvæler du jo barnet.

3. Peter har den gren så kær,
hvorpå trommen hænger,
hver gang han den kommer nær,
vil han ikke længer.
Hvad du ønsker, skal du få,
når jeg blot kan stole på,
at du ej vil tromme,
før min sang er omme.

4. Anna hun har ingen ro,
før hun får sin pakke:
fire alen merino
til en vinterfrakke.
Barn, du bli'r mig alt for dyr,
men da du så propert syr,
sparer vi det atter
ikke sandt, min datter?

5. Denne fane, ny og god,
giver jeg til Henrik,
du er stærk, og du har mod,
du skal være fænrik.
Hvor han svinger fanen kækt!
Børn, I skylder ham respekt!
Vid, det er en ære
dannebrog at bære.

6. Træets allerbedste sir
skal min William have,
på det blanke guldpapir
må du gerne gnave.
Vær forsigtig og giv agt,
indenfor er noget lagt,
som du ej må kramme,
det er til din amme.

7. O, hvor den er blød og rar,
sikken dejlig hue,
den skal sikre bedstefa'r
imod frost og snue.
Lotte hun kan være stolt,
tænk jer, hun har garnet holdt;
det kan Hanne ikke,
hun kan bare strikke!

8. Børn, nu er jeg blevet træet,
og I får ej mere,
moder er i køkkenet,
nu skal hun traktere.
Derfor får hun denne pung,
løft engang, hvor den er tung!
Julen varer længe,
koster mange penge.